

(၃)

ဥပန်အင်ပါယာ (၁)

(၁)

မေဂျီတော်လှန်ရေးမှ ပေါက်ဖွားလာသော အစိုးရသည် 'ခေတ်သစ်နိုင်ငံတော်' တည်ဆောက်ရေးတာဝန်ကို အားသွန်ခွန်စိုက်ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရာ၌ အဖက်ဖက်ကပြည့်စုံသော အစိုးရမျိုး ရရှိစေရန်အတွက် အစိုးရသည် 'မစ်ရှင်အဖွဲ့' အများအပြားကို ဥရောပတိုက်နှင့် အမေရိကသို့စေလွှတ်ခဲ့၏။ အမှန်အားဖြင့် ယင်းအရေးကိစ္စအတွက် မေဂျီတော်လှန်ရေးမပေါ်ပေါက်မီ တိုကူဂါဝါခေတ်က တည်းက စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တိုကူဂါဝါဘာကူဖူအစိုးရနှင့် ယင်း၏ နောက်တက်လာသော အစိုးရများသည် 'မစ်ရှင်' အများအပြားကို တိတ်တဆိတ်ကြိတ်၍ စေလွှတ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ်ကသူတို့သည် မိမိတို့နိုင်ငံအား အထီးကျန်တံခါးပိတ်ဝါဒကျင့်သုံးရေး သို့မဟုတ် တံခါးဖွင့်ဝါဒကျင့်သုံးရေး ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ခေတ်သစ်နိုင်ငံ

မောင်ထွန်းသူ

တော်ကို မည်သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် တည်ထောင်ရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်ကဲ့သို့တည်ထောင်ရမည်ကိုလည်းကောင်း စူးစမ်းလေ့လာရန် ‘မစ်ရှင်’ များကိုစေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်း‘မစ်ရှင်’များမှ အဖွဲ့ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ‘ခေတ်သစ် နိုင်ငံတော်’ တည်ထောင်ရေးအတွက် အသိပညာဗဟုသုတ အများအပြား ကိုသယ်ဆောင်ကာ ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ မေဂျီအစိုးရသည် ယင်းတို့ ယူလာခဲ့သည့် သတင်းအချက်အလက်များကိုစုစည်း၍ တစ်ခုချင်းစီ နှိုင်းယှဉ်လေ့ လာသည်။ လေ့လာရာ၌ သာမန်မျှလေ့လာခြင်းမျိုး မဟုတ်။ သာမန် လူကြားကောင်းရုံ လေ့လာခြင်းမျိုးမဟုတ်။ အကြောင်းအရာ တစ်ခုချင်းစီကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ကာ သုံးသပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဥပမာပညာရေးစနစ်တွင် မည်သည့်နိုင်ငံသည် အကောင်းဆုံး လဲ . . . ။ ရေတပ်ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရာ၌ မည်သည့်နိုင်ငံသည် အကောင်းဆုံးလဲ . . . ။ ကြည်းတပ်ဖွဲ့စည်းရာ၌ မည်သည့်နိုင်ငံသည် အကောင်းဆုံးလဲ . . . ။ ထို့ပြင်လည်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံချင်းစီ၏ ရဲတပ်ဖွဲ့စည်း ပုံ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းများတည်ဆောက်ပုံနှင့် ဘဏ္ဍာရေးရယူသုံးစွဲပုံ စသည် များကိုပါ အသေးစိတ်လေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ မေဂျီအစိုးရသည် ယင်းကဲ့ သို့တစ်နိုင်ငံချင်းစီ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးနောက် မည်သည့်လုပ်ငန်းအား မည်သည့်နိုင်ငံမှ စနစ်အပေါ် အခြေခံရမည်ကို ဆုံးဖြတ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၈၇၂-ခုနှစ်တွင် အတည်ပြုပြဌာန်းခဲ့သော ဂျပန်နိုင်ငံတော်၏ ပညာရေးစနစ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ ပညာရေးစနစ် ပုံစံကို ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်ဘုရင့်ရေတပ်မတော်သည် အင်္ဂလန် ဘုရင်ရေတပ်မတော်ပုံစံအတိုင်း ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်သည်။ ကြည်းတပ်ပုံစံ သည် ပြင်သစ်စစ်တပ်ပုံစံအတိုင်းဖြစ်သည်။ ကြေးနန်းဆက်သွယ်ရေးနှင့် မီးရထားလုပ်ငန်းများကို ဗြိတိသျှတို့ပုံစံအတိုင်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်၍ တက္ကသိုလ်များကို အမေရိကန်ပုံစံအတိုင်းတည်ထောင်သည်။ မေဂျီဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ပြည်သူတို့အတွက်ပြဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေများ သည် ဂျာမနီနိုင်ငံမှပုံစံယူ၍ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေသည်

ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ပုံစံယူခဲ့သည်။

မေဂျီအစိုးရတည်ထောင်ခဲ့သော ‘မေဂျီနိုင်ငံတော်’သည် ဗြိတိန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ပြင်သစ်နှင့်ဂျပန်နိုင်ငံများမှ စနစ်ပုံစံများကိုယူ၍ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားသော နိုင်ငံတော်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်အခါက ဂျပန်တို့သည် ဗြိတိန်နိုင်ငံအား နယ်ပယ်အတော်များများတွင် စံပြုအပ်သည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှတို့၏ ဩဇာသည် ဂျပန်တို့အပေါ်၌ များစွာလွှမ်းမိုးခဲ့၏။ ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ ‘အင်အားတောင့်တင်းသောစစ်တပ်နှင့် ချမ်းသာသောနိုင်ငံ’ အယူအဆကို လည်းများစွာသဘောကျခဲ့ကြ၏။ ဥပဒေရေးရာတွင် ပြင်သစ်တို့၏စနစ်ကို များစွာ နှစ်သက်ခဲ့ကြ၏။ စီးပွားလုပ်ငန်းများတွင်မူ အမေရိကန်နှင့်ဗြိတိသျှတို့၏ နည်းနာများကိုယူခဲ့ကြသည်။

ဤကဲ့သို့နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ နည်းလမ်းပေါင်းစုံကို ပေါင်းစပ်၍ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် မိမိတို့လူမျိုးများကြား၌ အယူအဆနှင့်သဘောထားကွဲလွဲမှုများ အမြင်မတူသည့်ပဋိပက္ခများသည် ပေါ်ပေါက်လာစမြဲဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်ကြည်းတပ်ပုံစံနှင့် ဗြိတိသျှရေတပ်ပုံစံတို့သည် အသွင်အားဖြင့် မတူညီနိုင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်သည့်အခါ မလိုလားအပ်သည့်ပြဿနာများနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုများကို တွေ့ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော်လည်း ဂျပန်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့လက်ခံကျင့်သုံးလျက်ရှိသော လုပ်ငန်းများအားအဆင်ပြေအောင် ပြုပြင်ပြောင်းလွဲ၍ ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာများ၌လည်း တိုးတက်သောလူမျိုးများထံမှ ယူသင့်သည်များကိုရယူကာ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်လူမျိုးတို့အနေဖြင့် တိုးတက်သောနိုင်ငံများမှ အကောင်းဆုံးများကို လက်ခံရယူခြင်းအားဖြင့် အကောင်းဆုံးနိုင်ငံတော် ဖြစ်လာဖို့သာရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်မှ တင်သွင်းလာခဲ့သော စနစ်များနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့သည် ဂျပန်လူမျိုးတို့နှင့် ပဋိပက္ခမဖြစ်ပဲ အလိုက်သင့်တည်ရှိပါနိုင်ပါမည်လော။ အထူးသဖြင့် ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ တည်ရှိနေသော

မောင်ထွန်းသူ

အကျင့်စရိုက်၊ အယူအဆ၊ သဘောထားအမြင်စသည်တို့နှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ရှိပါမည်လော။ ယင်းပြဿနာများကြောင့် အချို့သောနေရာများတွင် မျှတမှုဖြစ်အောင် လိုတိုးပို့လျှော့လုပ်ခဲ့ရသည်များရှိ၏။ အချို့သော စနစ်များကို ဂျပန်တို့၏စနစ်ဖြစ်သွားအောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ရ၏။ အချို့ကိုမူဂျပန်တို့၏ နည်းစနစ်များနှင့်ပေါင်းစပ်ကြရ၏။ ဤသည်တို့မှာ မရှောင်သာမလွှဲသာသည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မေဂျီတော်လှန်ရေး နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာသောဖြစ်ရပ်များသည် ၁၇-ရာစုအတွင်းက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်တို့၏ ပြည်တွင်းစစ်ပွဲအပြီး ဗြိတိန်နိုင်ငံအတွင်း၌ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များနှင့်လုံးဝမတူပဲ ကွဲပြားခြားနားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကဗြိတိန်နိုင်ငံ၌ပေါ်ထွန်းခဲ့သော စက်မှုတော်လှန်ရေးသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ဖြစ်ပေါ်မလာခဲ့ပေ။ သမိုင်းကြောင်းအရ ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ယင်းစက်မှုတော်လှန်ရေးကြောင့် အင်အားကြီးမားသော နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင်ကား ယင်းအဖြစ်မျိုးနှင့် မကြုံခဲ့ရပေ။

အမှန်အားဖြင့် မေဂျီတော်လှန်ရေး၏ သဘောသဘာဝသည် အခြေခံပုံမှအစ ကွဲပြားခြားနားခဲ့သည်။ မေဂျီတော်လှန်ရေးသည် အင်္ဂလန်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ဓနရှင်လူတန်းစား၏ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်မဟုတ်ပေ။ ခေတ်မီနိုင်ငံတော်တစ်ခု တည်ဆောက်ရေးအတွက် နိုင်ငံချစ်စိတ်ရှိသော အနိမ့်စားဆာမူရိုင်းစစ်သူရဲကောင်းများနှင့် ပညာတတ်လူတန်းစားတို့က ဦးဆောင်၍ပြုလုပ်ခဲ့သော တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံခေတ်မီတိုးတက်လာရေးတွင် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်သည် အဟန့်အတားတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု မြင်ခဲ့ကြသည်။ ဤအတွက်ကြောင့်လည်း အစိုးရသစ်သည် မြေယာများနှင့် ပြည်သူတို့အား ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့သည် နယ်မြေဒေသခွဲ၍ အုပ်ချုပ်သောစနစ်ကိုလည်း

ဂျပန် ဘာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ

ဖျက်သိမ်းပစ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ခေတ်သစ်၏ကြီးလေးသောတာဝန်ကို ယူကြရမည့် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များသည် လယ်ယာလုပ်သားများ၊ လက်မှုလုပ်သားများနှင့် ကုန်သည်လူတန်းစားများထဲမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

ထိုစဉ်အခါက အထက်ဖော်ပြပါလူတန်းစားများသည် တီထွင်စမ်း သစ်မှုကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့မလုပ်ရဲကြပေ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် နည်းလမ်းများရှာကြံပြီး လုပ်ဆောင်ပေးဖို့မလိုအပ်ခဲ့ပေ။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် မူကား မေဂျီတော်လှန်ရေးပြီးလျှင်ပြီးချင်း စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာအောင် အပူတပြင်းအားထုတ်ခဲ့ရသည်။ ပုဂ္ဂလိကစက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များပေါ်ပေါက်လာရေးမှာ မလွယ်ကူသဖြင့် အစိုးရကိုယ်တိုင်က စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်အဖြစ် ဦးဆောင်နိုင်ဖို့ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ သမိုင်းကြောင်းကိုပြန်လည်၍ လေ့လာသုံးသပ်သည့်အခါ အကယ်၍ မေဂျီတော်လှန်ရေးသည် အချိန်နောက်ကျပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာပါက ဂျပန်နိုင်ငံသည် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသော်လည်းကောင်း သို့မဟုတ် အမျိုးသားဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတော်တစ်ခုအဖြစ်သော်လည်းကောင်း ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုအချိန်က ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသည် သဘောတရားအဖြစ်သာ ရပ်တည်နေဆဲဖြစ်၍ ဂျပန်တို့သည် နိုင်ငံတော် 'အရင်းရှင်ဝါဒ' လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ လျှောက်လှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မေဂျီအစိုးရသည် နိုင်ငံပိုင်စက်မှုလုပ်ငန်းများကို တည်ထောင်ခဲ့၏။ အင်အားကြီးမားသော အမျိုးသားနိုင်ငံတစ်ခုတည်ဆောက်ရေး ရှုထောင့်မှကြည့်ကာ ယင်းလုပ်ငန်းများအား မရှိလျှင်မဖြစ်သည့် အရေးကြီးသောလုပ်ငန်းများအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ အစိုးရဖွဲ့စည်းရာ၌ ပညာတတ်လူတန်းစားများအား အများအပြားထည့်သွင်းဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် ခေတ်သစ်အတွက် အသိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံပြီးနိုးကြားတက်ကြွသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နိုင်ငံပိုင်

မောင်ထွန်းသူ

လုပ်ငန်းကြီးများကို စီမံခန့်ခွဲရာ၌ ယင်းလူတန်းစားများကိုပင် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

လူတို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ သဘောတရားမှာ ကွန်ဖျူးရှပ်ဝါဒအပေါ် အခြေခံသည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ၏ သဘောတရားမှာလည်း ကွန်ဖျူးရှပ်အယူဝါဒအပေါ်မှာပင် အခြေခံသည်။ တည်ထောင်ထားသည့် လုပ်ငန်းများမှာ အကြီးစားစက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများဖြစ်ကြသဖြင့် စည်းကမ်းတကျ နေထိုင်လုပ်ကိုင်တတ်သော အလုပ်သမားများလိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အလုပ်သမားများရွေးချယ်ရာ၌ ဆာမူရိုင်းခေါ်စစ်သူရဲကောင်းလူတန်းစားများထဲမှ ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ လယ်သမားများ၊ လက်မှုအလုပ်သမားများနှင့် ကုန်သည်လူတန်းစားထဲမှ စည်းစနစ်ရှိသော အလုပ်သမားရနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆသဖြင့် စစ်သူရဲကောင်းများထဲမှ ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က တည်ထောင်ခဲ့သောပိုးထည်စက်ရုံများ၌ စစ်သူရဲကောင်းများ၏ သမီးများကိုသာ ရွေးချယ် ခန့်ထားခဲ့ကြ၏။ ထိုခေတ်အခါက မျက်စိနှင့်ကြည့်လျှင် ယင်းသို့သော စက်ရုံမျိုးကို အလွန်တိုးတက်သည့်လုပ်ငန်းများဟု ယူဆနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိလေသည်။

သဘောတရားအမြင်နှင့် ပြောရမည်ဆိုပါက ဂျပန်အရင်းရှင်ဝါဒသည် ကွန်ဖျူးရှပ်သဘောတရားအပေါ် အခြေခံသည့် စက်ရုံအလုပ်ရုံများဖြင့် အစပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်အရင်း ရှင်ဝါဒကဲ့သို့ ပုဂ္ဂလိကဝါဒနှင့် လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်မြော်မြင်မှုဝါဒများ အပေါ်၌ အခြေခံခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဂျပန်တို့အခြေခံခဲ့သည်မှာ ကွန်ဖျူး ရှပ်ဝါဒမှလာသော ကျေးဇူးတရားသိတတ်ခြင်း၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ ဘုရားတရားရှိသေကိုင်းရှိုင်းခြင်းနှင့် အသိဉာဏ် ပညာရှိခြင်းစသည့် ကျင့်ဝတ်များဖြစ်သည်။ ဂျပန်အနေဖြင့် အနောက်တိုင်းပုဂ္ဂလိကဝါဒအပေါ်တွင်လည်း နားလည်သည်မဟုတ်။ လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးဝါဒနှင့်လည်း ဆက်စပ်၍မရ။

အထူးသဖြင့် မေဂျီခေတ်ကာလတွင် ဂျပန်တို့သည်

ဂျပန် ဘာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ

အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ် ပြင်းထန်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ဂျပန်တို့အနေဖြင့် 'တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး' ဟူသောကြွေးကြော်သံမှတစ်ပါး အခြားဘာကိုမှ အရေးမထား . . . ။ သူတို့အမြင်တွင်ပုဂ္ဂလိကဝါဒနှင့် လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်မြော်မြင် ရေးဝါဒများသည် 'တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး'၏ အဟန့်အတားများဖြစ်သည်။ ထိုခေတ်တွင် အောင်မြင်မှုရအောင်ဆောင်ရွက်နေ နိုင်သော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များသည် နိုင်ငံတော်အတွက် တန်ဖိုးကြီး မားသော တာဝန် တစ်ရပ်ကို ကျေပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်အရင်း ရှင်ဝါဒ အားနည်း သွားချိန်တွင် အောင်မြင်သောလုပ်ငန်းရှင်များသည် မကောင်းသော ဝိညာဉ်၏ မမြင်နိုင်သောလက်ထဲတွင် ကံထပြီးငွေကြေးချမ်း သာလာသူ များဟု အများကအသိအမှတ်ပြုကြသည်။

အမေရိကတွင် ငွေကြေးချမ်းသာအောင်လုပ်သူသည် လူမှုဆက်ဆံ ရေးနယ်ပယ်တွင် လေးစားမှုကိုရရှိအောင် ကြိုးပမ်းသူဖြစ်၏။ ဂျပန်တွင်မူ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏အလယ်တွင် ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ နေထိုင်ရေးကိုရယူ ခြင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတွင် လေးစားမှုကိုရယူခြင်းဖြစ် သည်။ လူမှု့ဘဝအာမခံချက်ကို ခိုင်မာအောင်တည်ဆောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ ဂျပန်တို့တွင်ငွေကြေးများများရရှိအောင်လုပ်ခြင်းသည် လူမှုနယ် ပယ်တွင် လေးစားမှုရရှိအောင် လုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် ငွေကြေးချမ်းသာကြွယ်ဝအောင်လုပ်ခြင်း အပြင် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ကောင်းကျိုးတစ်ခုပြုရမည် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ အတွက်လည်း ကောင်းကျိုးတစ်ခုပြုလုပ်ရေးအတွက် သူတို့သည် ငွေကြေးချမ်းသာကြွယ်ဝအောင်ပြုလုပ်ရာ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်း အတာအထိ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ ဤသည်မှာ ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ အခြေခံ ခံယူချက်ဖြစ်သည်။

ဤစိတ်နေသဘောထားမျိုးသည် နိုင်ငံတော်အရင်းရှင်ဝါဒကို စတင်သည့် မေဂျီခေတ်ကာလ အစောပိုင်းကတည်းက ပျံ့နှံ့တည်ရှိ လာခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝအောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍

မောင်ထွန်းသူ

တိုက်ကူဂါဝါလက်ထက်က ကုန်သည်များ၏အမြင်နှင့်ကား အညီအညွတ်မရှိ လှပေ။ တိုက်ကူဂါဝါခေတ်ဦးပိုင်းက ကုန်သည်များသည် နိမ့်ကျသူများဖြစ် သဖြင့် စီးပွားရှာရာ၌ ကိုယ်ကျင့်တရားတာဝန်ကို အသိအမှတ်မပြုကြချေ။ သူတို့အနေဖြင့် အမြတ်ငွေများများရရေးအတွက် ဘယ်လိုပဲလုပ်လုပ် လုပ်နိုင်သည်ဟုသာ ယူဆခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း တိုက်ကူဂါဝါခေတ် အလယ်နှင့်နောက်ပိုင်းကာလ တွင်းသို့ဝင်လာသည့်အခါ ပြဿနာများရှိလာသည်။ ကုန်သည်ကြီးများ ၏အိမ်များသည် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများဖြစ်လာသည်။ အိမ်ရှင်-အိမ်စေ ဆက်ဆံရေးသည်လည်း နေအိမ်များတွင်း၌ တည်ရှိလာသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကုန်သည်အိမ်ရှင်များသည် ကွန်ဖျူးရှပ်၏ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ နိတိ များ သို့မဟုတ် သြဝါဒများအတိုင်း ကျင့်ကြံနေထိုင်လာကြရသည်။ ဥစ္စမန ကြွယ်ဝချမ်းသာရေးနှင့် ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာစည်းစိမ်ခံစားမှုများ ပြည့်စုံလုံ လောက်ရုံမျှဖြင့် သူတို့၏ရည်မှန်းချက်သည် ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝလာ ခြင်းသည် မိမိတစ်ဦးတည်းအတွက်သာ မဟုတ်၊ မိမိ၏မိသားစု၊ မိမိ၏ရပ်ကွက်၊ မိမိ၏မြို့ရွာ၊ မိမိ၏အရှင်သခင်၊ မိမိ၏နိုင်ငံအတွက်ပါ ဖြစ်သင့်သည်ဟုလည်း တွေးခေါ်မြော်မြင်လာကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မေဂျီအစိုးရသည် စက်မှုလုပ်ငန်းများအား တိုက်ကူဂါဝါခေတ်က ကုန်သည်အမျိုးအစားများလက်သို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဖြင့် လွှဲအပ်ထားခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံတွင်းမှ ပေါက်ဖွားလာ သော ထိုကုန်သည်များသည် အမြတ်များများရရှိရေးတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်တတ်သည့် လောဘ၏သားကောင်များမဟုတ်ကြပဲ လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွက် တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုကို ဖြစ်စေလိုသူများ ဖြစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း သူတို့သတ်မှတ်သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ခေတ်သစ်နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ တည်ရှိလာမည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတော့ ဖြစ်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သူတို့သည်သူတို့နှင့် အနီးစပ်ဆုံးသော အသေးစားလူ့အဖွဲ့ အစည်း မှတစ်ပါး အခြားလူ့အဖွဲ့အစည်းများတွင် စိတ်ဝင်စားမည်

ဂျပန် ဘာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ

မဟုတ်ပေ။ ဥပမာအားဖြင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် အကြီးအကဲ၊ သူတို့ နေထိုင်ရာမြို့နှင့် သူတို့နေထိုင်ရာအိမ်အပေါ်၌သာလျှင် အာရုံစူး စိုက်ကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံအား ‘ခေတ်မီနိုင်ငံ တော်’ တည်ဆောက်ရေး၌ တာဝန်ရှိသည်ဟူသော အသိစိတ်ဓါတ် ဝင်စေလိမ့်မည်လည်းမဟုတ်။ ဂျပန်နိုင်ငံအတွင်း၌ မီးရထားများတည် ရှိလာရေး၊ ကြေးနန်းဆက်သွယ်ရေး၊ သင်္ဘောဆောက်လုပ်ရေး၊ သံမဏိ ပစ္စည်းများထုတ်လုပ်ရေးစသော စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းကြီးများ တည်ထောင် ပေးခြင်းအားဖြင့် ခေတ်မီနိုင်ငံတော်ဖြစ် ပေါ်လာရေးတွင်လည်း စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း မေဂျီအစိုးရသည် မလွဲသာမရှောင်သာသဖြင့် ယင်းသို့သောလုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံတော်၏အင်အားကိုအသုံးပြု၍တည် ထောင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရသည်။ မေဂျီအစိုးရသည် တိုင်းပြည်အားကုန်သွယ်ရေး နယ်ပယ်၌ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များနှင့်ကုန်သွယ်မှုများကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ သော်လည်း နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကိုမူ ဖွင့်မပေးခဲ့သေးပေ။ အစိုးရ သည်သူ့တွင်ရှိသမျှ ငွေများကိုရင်းနှီးမြှုပ်နှံကာ ထိုလုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံ အတွင်း၌ မဖြစ်မနေတည်ထောင်ခဲ့ကြ၏။

ထိုအချိန်က အများဆုံးရသည့် အစိုးရဝင်ငွေမှာ မြေယာမှရခြင်း ဖြစ်သည်။ အစိုးရသည် လယ်မြေအခွန်ကို အမြင့်ဆုံးထား၍ကောက်ခံခဲ့ သည်။ ယင်းဝင်ငွေကို လုပ်ငန်းအသီးသီးတည်ထောင်မှုအပေါ်၌ အသုံး ပြုခဲ့သည်။ ပြည်တွင်း၌ ငွေကြေးစုဆောင်းသည့်အနေဖြင့် ယင်းကဲ့သို့လုပ် ဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် မေဂျီတော်လှန်ရေးပြီးစ မေဂျီအစိုးရ၏ အစောပိုင်းကာလတွင်လည်း လယ်သမားများသည် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် ခေတ်ကကဲ့သို့ပင် နိုင်ငံ့တာဝန်-ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို ကြီးလေးစွာထမ်း ဆောင်နေရဆဲဖြစ်ပေသည်။

စက်မှုလုပ်ငန်းများ တည်ထောင်ရေးအတွက် နောက်တစ်မျိုးရရှိ သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံငွေမှာ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်များ ထောက်ပံ့ကြေးငွေ ဖြစ်သည်။ နယ်မြေဒေသများခွဲ၍ အုပ်ချုပ်သည့် စနစ်ကိုဖျက်လိုက်သည့်

မောင်ထွန်းသူ

အချိန်တွင် မေဂျီအစိုးရသည် နယ်မြေတစ်နယ်ချင်းစီက ပေးနေရသည့် ထောက်ပံ့ကြေးငွေများကို သိမ်းယူလိုက်သည်။ ထို့နောက်မြေရှင်ပဒေသရာဇ်အကြီးအကဲများနှင့် ရှိုးဂန်းစစ်သူရဲကောင်းများအား ပြန်လည်ထုတ်ပေးခဲ့၏။ ယင်းတို့က သူတို့ရသည့်ထောက်ပံ့ကြေးငွေများကို စက်မှုလုပ်ငန်း များတွင် ရင်းနှီးမြုပ်နှံခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုမှာ အစိုးရ၏မူဝါဒအတိုင်း နိုင်ငံတော်တည်တောင်ရေးအတွက်ရည်မှန်း၍ မြုပ်နှံခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားသောကုန်သည်များ ရင်းနှီးမြုပ်နှံသကဲ့သို့ အမြတ်များများရရှိရေးကို အဓိကထားခြင်းမဟုတ်။ အမျိုးသားရေးလိုအပ်ချက်နှင့် တစ်မျိုးသားလုံးတိုးတက်ရေးကိုရှေ့ရှုသော ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုမျိုးထက် တစ်မျိုးသားလုံးအရေးကို အလေးပေးသော ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုမျိုးဖြစ်၍ အစိုးရရည်မှန်းထားသည့်အတိုင်း များစွာအကျိုးပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဤကိစ္စတွင်ဆာမူရိုင်းတို့၏စိတ်စေတနာသည် သူတို့အကျိုးစီးပွားဖြစ်ရေးထက် နိုင်ငံအကျိုးစီးပွားဖြစ်ရေးကို အလေးအနက်ပြုခဲ့သဖြင့် ယင်းတို့၏စိတ်ဓါတ်သည် ချီးကျူးစရာဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့အနေဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများတွင် ရင်းနှီးမြုပ်နှံ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်မှာ တိုင်းပြည်ကိုတကယ်ချစ်သော ဆာမူရိုင်းစစ်သူရဲကောင်းစိတ်နှင့် ဆာမူရိုင်းလုပ်နည်းလုပ်ဟန်အတိုင်း လုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဗဟိုအစိုးရ၏ အရေးကြီးသောရာထူးများတွင်လည်း ဆာမူရိုင်းများကိုသာ ခန့်ထားခဲ့သည်။ ပညာအရည်အချင်းပြည့်ဝပြီး စိတ်ဓါတ်မြင့်မားသော ဆာမူရိုင်းများအား အစိုးရကမျက်နှာသာပေးသည်။ နေရာပေးသည်။ သို့သော်လည်း အစိုးရသည် လူတန်းစားကွဲပြားမှုစနစ်ကိုမူ လက်မခံ။ ပယ်ဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။ မေဂျီအစိုးရမှ ဦးစီးတည်ထောင်မည့် နိုင်ငံတော်သည် ‘မြေရှင်ပဒေသရာဇ် နိုင်ငံတော်’ မဟုတ် . . . ။ ဆာမူရိုင်းများက ပဒေသရာဇ်စနစ်ဖြင့် ‘တစ်တောတစ်ကြက်ဖအုပ်ချုပ်နေမှု’ ကို တည်တံ့ခွင့်မပေး။

ယင်းလမ်းညွှန်မှုကို အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း နိမ့်သောဆာမူရိုင်းတချို့က မကျေနပ်ပေ။ နိုင်ငံတော်အစိုးရက သူတို့အား လေးနှစ်စာ

ဂျပန် ဘာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ

ထောက်ပံ့ငွေကို အပြတ်ထုတ်ပေးပါလျက်နှင့် အမြဲတစေရနေလိုသော သဘောကို ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံတွင် သူတို့လူတန်းစားသာလျှင် အရေးကြီးဆုံးဟူသော အယူအဆကိုလည်း ယခင်ရှေးရိုးဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း ရှေ့တန်းတင်ထားကြသည်။ အခွင့်အရေးအမျိုးမျိုးကိုလည်း ယခင် ကလိုပင် ရယူခံစားချင်ကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံအား 'ခေတ်သစ်နိုင်ငံတော်' အဖြစ် တည်ဆောက်ရန်ဦးတည်နေသော မေဂျီအစိုးရအနေဖြင့်လည်း လူတန်းစားတစ်ရပ်၏ အခွင့်ထူးခံမှုကိုအားမပေးနိုင် . . . ။

ဤသို့ဖြင့်မိမိတို့ရရှိနေသော အထူးအခွင့်အရေးများကို လက်လွှတ်ခဲ့ကြရသည့် ဆာမူရိုင်းစစ်သူရဲကောင်းအချို့သည် အစိုးရအား တော်လှန်ပုန်ကန်ခြင်းပြုရန် အားထုတ်လာကြသည်။ မေဂျီအစိုးရသည် ယင်းဆာမူရိုင်းများ၏ အာရုံကိုလွှဲပြောင်းပစ်နိုင်ရန်အတွက် စုံစမ်းလေ့လာ ခြင်းပြုခဲ့၏။ ယင်းတို့အားတာဝန် တစ်ခုခုပေး၍ အဝေးသို့စေလွှတ်နိုင်ရန် ကြံဆခဲ့၏။ 'ဆိုင်ဂိုတာကမိုရီ' 'Saigo Takamori 'က ကိုရီးယားအား တိုက်ခိုက်သည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အဖြစ် တာဝန်ပေးစေလွှတ်ရန် အကြံပြုခဲ့ သည်။ ယင်းအကြံပြုချက်ကို အစိုးရကပယ်ချခဲ့သော်လည်း ၁၈၇၄-ခုနှစ် တွင် ထိုင်ဝမ်ကျွန်းအားတိုက်ခိုက်ရန် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ကိုရီးယားအားတိုက်ခိုက်ရန် အကြံပြုထားချက်ကို ပယ်ချခံရသ ဖြင့် မေဂျီတော်လှန်ရေးတွင် အရေးပါအရာရောက်ဆုံးအခန်းက ပါဝင်ခဲ့ သော ဆိုင်ဂိုသည် အစိုးရအဖွဲ့မှနှုတ်ထွက်သွားခဲ့၏။ ထိုအခါ အထူးအခွင့် အရေးများကိုမခံစားရ၍ မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြသော ဆာမူရိုင်းများကသာ ဆိုင်ဂိုအား သူတို့၏ခေါင်းဆောင်တပ်မှူးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ၁၈၇၇- ခုနှစ်တွင် မေဂျီအစိုးရအား တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့ကြသည်။

မေဂျီအစိုးရကိုတည်ထောင်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်မျှသာရှိသေး၏။ အင်အားတောင့်တင်ခြင်းနှင့် ခိုင်မာခြင်းလည်းမရှိပေ။ မေဂျီအစိုးရသည် (၁) ငွေစက္ကူအများအပြားနှင့် အစိုးရအာမခံစာချုပ်များ အများအပြား ထုတ်၍ ဆာမူရိုင်းများနှင့်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခဲ့ကြသည်။ (၂) နိုင်ငံခြားသို့ တိုက်ခိုက်ရေး တပ်တစ်တပ်စေလွှတ်ခဲ့သည်။ (၃) လယ်သမားပုန်ကန်မှု

မောင်ထွန်းသူ

အများအပြားနှင့် သောင်းကျန်းမှုအမျိုးမျိုးပါဝင်သော ပြည်တွင်းစစ်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းအခြေအနေများကြောင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုဖြစ်ပွားတော့မည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့၏။ ၁၈၈၀-ခုနှစ်တွင် အစိုးရ၏ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒသည် အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံအဖြစ် ခံယူရမည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရ၏။

မေဂျီအစိုးရအနေဖြင့် နိုင်ငံပိုင်လုပ်ငန်းများကို ဈေးပေါပေါနှင့် ရောင်းချပစ်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းရွေးစရာမရှိတော့ပေ။ အစိုးရသည်ယင်းလုပ်ငန်းများကို ရောင်းချခြင်းပြုခဲ့သည်။ ကုန်သည်များကလည်း အမြတ်များများရမည့် အလားအလာကို မြင်ကြသဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထိုင်ဝမ်ကျွန်းနှင့်စစ်ဖြစ်နေသည့်အချိန်၊ ပြည်တွင်း၌ ‘ဆပ်ဆုမ’ ကုန်ပုန်မှုဖြစ်ပွားမှုဖြစ်ပွားနေချိန်တွင် လုပ်ငန်းရှင်များသည် အမြတ်များစွာရရှိခဲ့ကြသည်။ ရောင်းချသည့်အချိန်က အစိုးရပိုင်သတ္တုတွင်းများနှင့် စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများ (သင်္ဘောကျင်းလုပ်ငန်း၊ ဘီလပ်မြေစက်ရုံ၊ မှန်စက်ရုံ၊ အထည်စက်ရုံ-စသည်များ) သည် ဈေးကောင်းမရခဲ့ပေ။ ကုန်သည်ကြီးများနှင့်အစိုးရအရာရှိဟောင်းကြီးများ လက်တွင်းသို့ အလွန်နိမ့်ကျသော ဈေးနှုန်းများဖြင့် ရောင်းချပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အစိုးရလက်ထဲ၌ စက်ရုံများရှိစဉ်အခါက အလုပ်သမားများအား အမြင့်ဆုံးလုပ်ခများကိုပေးခဲ့ရ၏။ ပုဂ္ဂလိကများ၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်သွားသည့်အခါ လုပ်ခနှုန်းများသည်နိမ့်သွားခဲ့သည်။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော လုပ်ခနှုန်းကိုသာပေးကြသဖြင့် လုပ်ငန်းများ၏ အခြေအနေသည် များစွာတိုးတက်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယင်းစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများသည် မကြာခင်မှာပင် စက်မှုအရင်းရှင်ကြီးများအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားကြသည်။

ယင်းအုပ်စုထဲတွင် ‘မစ်ဆူအို၊ မစ်ဆူဘီရို၊ ဖူရှူကာဝါ၊ ကူဟာရနှင့်အဆာနို’ 'Mitsui, Mitsubishi, Furu Kawa, Kuhara and Asano' စသော ကုမ္ပဏီကြီးများပါဝင်ခဲ့သည်။ အစိုးရသည် ယင်းလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအား လိုအပ်သည့်အကူအညီများကို ပေးခဲ့ရုံမျှမက သင့်တော်သည့်

ဂျပန် ဘာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ

လုပ်ငန်းများ အပ်နှံခြင်းအားဖြင့် လုပ်ငန်းများတည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် အကာအကွယ်ပေးခဲ့သည်။ စီမံခန့်ခွဲမှုပိုင်းတွင်လည်း လိုအပ်သည့် လူအင်အား အကူအညီကိုပေးခဲ့သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် မေဂျီအစိုးရသည် မိမိတို့လိုလားသော စက်မှုအရင်းရှင်ကြီးများအုပ်စုကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့၏။ သူတို့အားတတ်အားသရွေ့ အကာအကွယ်ပေးခဲ့သဖြင့် အစိုးရ၏ မူဝါဒသဘောထားနှင့် အစိုးရ၏စကားကိုနားထောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် 'ကာဝါဆာကီ မာဆာဂို' 'Kawasaki Masago' သည် 'ဂျပန်စာပို့လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီ' 'Japan Postal Steamship Company' ၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ သူသည် ဆပ်ဆုမနယ်မြေရှိ ဆာမူရိုင်းမိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသူဖြစ်၏။ ၁၈၇၈-ခုနှစ်တွင် သူသည်အစိုးရထံမှ မြေငှား၍ 'ကာဝါဆာကီ သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း' 'The Kawasaki Shipbuilding Yand' ကိုတည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၁၈၈၄-ခုနှစ်တွင် ထိုလုပ်ငန်းသည် ဒေဝါလီခံရမည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း အစိုးရက ဝင်ရောက်ကူညီခဲ့သဖြင့် လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရသည်။ ၁၈၈၆-ခုနှစ်တွင် သူသည် အစိုးရပိုင် 'ဟူဂို-သင်္ဘောကျင်း' 'Hyogo Shipyard' ကိုဈေးနှုန်းသက်သာစွာဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။

ကာဝါဆာကီသည် ယင်းလုပ်ငန်းကြီးအား စိတ်တိုင်းကျပြုပြင်၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မကြာခင်မှာပင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုများ ရှိလာခဲ့၏။ ထိုစဉ်က အတိုင်းအတာအရ အဓိကကျသည့် သင်္ဘောကျင်းလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပစိဖိတ်စစ်ပွဲကြီးဖြစ်လာချိန်နှင့် စီးပွားပျက်ကပ်ပေါ်ပေါက်လာချိန်အထိ သူ၏သင်္ဘောကျင်းများတွင် ရေတပ်မှအပ်နှံထားသည့် သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပြည့်လျက်ရှိလေသည်။